

УДК 658.1:61

Ковальова О.М.,

к.е.н., доцент,

доцент кафедри економіки,

Сумський національний аграрний університет

Рітікова О.І.,

магістрант,

Сумський національний аграрний університет

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ СИСТЕМИ ВТОРИННОЇ МЕДИЧНОЇ ДОПОМОГИ

Здоров'я є найважливішою цінністю будь-якої людини та найголовнішим чинником її працездатності. А здоров'я населення країни в цілому є одним з головних чинників її соціально-економічного зростання та показником рівня якості життя населення в тій чи іншій країні. Відповідно питання охорони здоров'я населення є актуальним в усі часи в кожній країні та відноситься до найважливіших питань національної безпеки країни, досягненню чого сприяє й медична реформа, що розпочалася в Україні в останні роки.

Проблемі формування ефективної системи охорони здоров'я населення присвячені численні публікації вчених, зокрема: Дорошенко О.О. [1], Жаліло Л.І. [2], Короп О.А. [3], Лехан В.М. [4] Однак залишається ще багато невирішених проблем, а саме: формування дієвої системи фінансування медичної галузі та дороговартісного лікування населення, забезпечення сучасним медичним обладнанням та кваліфікованими фахівцями лікувальних закладів.

Існуюча донедавна в Україні система охорони здоров'я, відома як система Семашко, залишилася у спадок від планової економіки. Сутність її полягала у фінансуванні лікувальних закладів в залежності від їх потреб та наявної у них інфраструктури. Однак ця система виявилася неефективною в ринкових умовах. Так, Україна є однією з країн Європи, що найбільше забезпечена лікувальними закладами та медичними фахівцями. Однак, певна частина з цих закладів є малокомплектними. Відповідно в умовах постійного дефіциту бюджетних

коштів, фінансування таких закладів здійснювалося переважно лише на заробітну плату, а обладнання використовувалося застаріле. Відповідно якісних медичних послуг в таких закладах не варто очікувати.

Дослідження Лехана В.М. виявили основні проблеми існуючої системи охорони здоров'я в Україні: зосередженість на вирішенні потреб галузі, а не на задоволенні медичних потреб населення; неефективність структури системи, що призводить до деформованості структури медичних послуг та неефективності використання наявних ресурсів охорони здоров'я; недостатність обсягів фінансування з громадських джерел, що зумовлює порушення принципів справедливості та солідарності [4, С.6].

Реформування медичної галузі, що останнім часом відбувається в Україні, спрямоване на усунення всіх виявлених проблем. Найголовнішим напрямом реформи – є формування системи фінансування медичних закладів в залежності від обсягу наданих ними лікувальних послуг населенню.

Чинна система законодавства передбачає, що вторинна (спеціалізована) медична допомога надається в амбулаторних або стаціонарних умовах лікарями відповідної спеціалізації у плановому порядку або в екстрених випадках і передбачає надання консультації, проведення діагностики, лікування, реабілітації та профілактики хвороб, травм, отруєнь, патологічних і фізіологічних (під час вагітності та пологів) станів; направлення пацієнта відповідно до медичних показань для надання вторинної медичної допомоги з іншої спеціалізації або третинної (високоспеціалізованої) медичної допомоги [1].

Фінансування лікувальних закладів вторинної медичної допомоги має здійснюватися на основі справедливого розподілу ресурсів для створення рівних умов і реалізації права на отримання якісної та ефективної медичної допомоги для населення, що проживає у різних регіонах держави.

Одночасно з формуванням системи ефективного фінансування закладів вторинної медичної допомоги для того, щоб вони надавали якісні та ефективні лікувальні послуги населенню, необхідно створити систему постійного підвищення кваліфікації медичних працівників з обов'язковим проведенням

атестації, а також покращити матеріально-технічне забезпечення та забезпечення спеціалізованим медичним обладнанням цих закладів.

Список літератури

1. Дорошенко О.О. Сучасний стан фінансово-економічного забезпечення медичної допомоги на вторинному рівні / О.О. Дорошенко // Державне управління: удосконалення та розвиток, 2017. - № 2 - [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.dy.nayka.com.ua/?op=1&z=1038>
2. Жаліло Л.І. Стратегії змін у сфері охорони здоров'я в умовах соціально-економічних реформ в Україні / Л.І. Жаліло, О.І. Мартинюк [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://academy.gov.ua/ej/ej14/txts/Zhalilo.pdf>
3. Короп О.А. Стан та зміни організації амбулаторно-поліклінічної хірургічної допомоги населенню м. Харкова в сучасних умовах реформування охорони здоров'я / О.А. Короп // Харківська хірургічна школа. – 2012. - №4(55). – С.110-114
4. Лехан В.М. Стратегія розвитку системи охорони здоров'я: український вимір / В.М. Лехан, Г.О. Слабкий, М.В. Шевченко // Україна. Здоров'я нації. – 2010. - №1(13). – С.5-23